

50+

'k Was 't al jaere van plan en nou is 't 'r aaindelijk van gekomme. Ik ben mè me zussie naer de 50+ beurs gewist, die wier gehouwe in de Jaerbeurs. Je ken beter zegge 65+, want 50-ers wazze d'r bekant nie. Wat 'n mensemassao! 'k Zag nog 'n bekende lôôpe: onze aage sjeffeur Sjaok, die zal d'r wel voor z'n waarek gewist zijn, hee, want die is vast nog mor 50-min. "Zel die d'r weer bij weze bij 't kerstraaisie van d'n Historische Verêêniging naer Leuve?" vraeg 'k m'n aage af. Je kon goed zien dat 'r boodschoppetassies op rollechies te kôôp wazze, want daer liepe d'r nog al wat mee, wà weer handig was voor aalle folderties die je mee kon neme. 't Tempo lag netuurlijk nie hôôg, dus was 't meer sjokke wà me deeje. We kregre nog 'n stuksie appeltaort graotis, aerdig hee. 't Zal wel bij de prijs inbegrepe zitte, want graotis bestaot aailijk nie. D'r wazze 600 kraempies, veuls te veul voor êên middagchie. Kraempies met anderande infermaosie: raaisbureaus, hotellechies, handige keukehullepies, rollaoters, rolstoete, gehoorapperaotjies, tillefoons en toetseborde mè koeieletters en -cijfers en netuurlijk nie te vergete: fietse met 'n lêêge instap en elektrieke fietsies, die maoke nou ok zô'n opgang hee. Je mot allêên uitkijke dat de actieraodius genog is om 'n aerdig stuksie te fietse, aandere mò je in Wengerde je accu al weer oplaoje en dat waarek netuurlijk nie.

Loie harses

D'r was ok 'n stallechie van Nordic Zwalleke. Ik ken mense die gaon werempel met die stoksies naer de kaarek! Voor de rijke loi was t'r een kraempie mè twêêde huize in 't buiteland. Tegeswoordig hè je baoje voor mense die nie meer zô elastisch zijn, daer kà je zô an de voorkant instappe. 'k Mag toch hope dat 'r 'n bevaailiging op zit, zôdà je 't deurtie nie ope ken doen trewijl 't waoter d'r nog in zit. Hè je wel is gezien dà bekant niemand meer (ok de jongeloi nie!) op aage kracht op de plaets van bestemming ken komme? In host aalle oto's zit zô'n navigaosiesysteem. Ik vingk 't ondinger, ze zitte mor deur ie gesprekke heen te maauwe met: Over zôôveul meter naer rechts of naer links, of: gao trug. Nêênt, ik hoef zô'n ding nò nie, 't is slecht voor ie harses, want die worde d'r loi van en straks kà je hêêmel niks meer onthouwe. Ik kà me nog herinnere dà me vaoder as êên van de eerste 'n straeteboek had. De jonge sjeffeurties kwamme dan bij hum de weg vraege.

Bedrijvighaaid

Zôôas Huib onderlest schreef dat ie 't getroffe had in 't zonnige zoije, zô hebbe wij 't in september in Duitsland nie gehad. Zouwe de blaesies van z'n vriend Maerte al weggetrokke zijn? Ze zegge aaltijd: "Juk is aareger as pijn!" mor dà glôô 'k nou ok weer nie. Ik het 't ok is gehad in Torremelinos, d'n eersten dag was 'k al hêêmel vuurrôôd. De rest van de week mos ik 't bezure deur aangeklêêd op 't strand te gaon legge. We hadde 'n aerdige akkemedasie in Remaoge, bekend van de kepot gemaakte brug uit d'n twêêde wereldoorlog. Aan aallebaai de kante van de Rijn stao nog 'n stompie. Bij 't hotel wier eerst een bus mè 50-plussers uit Coronation Street gelost. 't Gaf nie dà ze kwamme, mor ze broche ok Engels mee. Daernae kwam d'r nog 'n bus met Hollanse fietsers, mè zô'n grôôten aanhanger. Sommige loi hadde stiekum hullieze elektrieke fiets meegenome, die faailijk te brêêd was voor dien aanhanger. De sjeffeur was nie te benije! Wat 'n bedrijvighaaid op die Rijn, bekant aalle scheepies kwamme uit Nederland en zellefs een hôôp uit d'n Alblasserwaerd.

Opscheppe

We zijn nog op de fiets in Bonn gewist en in 't Aohrdal, waer ze nog dezellefde soeveniertjes hebbe as 50 jaer geleeje toe me vaoder al borrechies en glaosies meebroch. 't Is daer wel prachtig, veul akkerties, druiveranke en bôômpies mè nieuwe ôôgst appeltjies en peerties. Omdà me nie zô slank zijn, hebbe mè host nooit last van zaodelpijn. D'r zit aaltijd nog 'n speklaogchie tusse 't zaodel en de botjies.

Uiteraerd zatte me regelmaotig op êên of aander terrassie. 't Is aaltijd leuk om zellef je mond te houwe en te luistere naer wat aanderes te melde hebbe, hee. Vaok zitte ze dik te doen, op te sceppe in welleke lande ze aamel mè vekansie gewist zijn en zôô. M'n man het 'n leuke uitdrukking voor dat opsceppe: "Hôôger schijte dan je gat zit." Dà ving 'k zô'n mooie uitdrukking en as ie d'r dan over nae gao denke hoe of dat dat dan zou motte ...

Rôôje blaore an de bôôme

Dat de aerde opwaarent, hebbe me nie kanne maareke, 't was aalles behaaleve behaogelijk, we hadde naomelijk 'n sjeurtie, 'n dikke troi en 'n jack aan en nog zatte me te blaauwbekke. D'r sting gelukkig geen aesie wind, dà schouw nog. Je weet bekant nie meer waer ie nog een bietjie mooi weer het. As ie 'n ver land opzoekt hê je weer kans dat 'r tornaodo's en orkaone over 't land raoze. Thuisgekemme zagge me dat de veugels de druive opgegete hadde en as dank d'n oto ondergepoept hadde. De peperneute en de kruidneutjies lagge al weer in de winkels en bij de groenteboer wiere de zuurkôôl en de aandere stampotte al weer aangerikkemendeerd. Kortom, d'n haarest was weer begonne, ok mooi netuurlijk met aal die rôôje blaore an de bôôme. Over m'n bezoek aan 't Onderhuys vertel ik wel is een volgende keer.

Macky van Leeuwen – de Jong

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl zijn veul fotoochies van ons durrep te bekijke. D'n aaldernieuwste stambôôm is die van de familie Erkelens! Kijk ok is bij de Slierechse fotokwis "Ken je Durrep". Het aalderleste nieuws over de verêêniging ving ie in de nieuwsbrief van oktober.